

Peer Lorentz Dahl foran et av sine glassmalerier i Kampen kirke

Kampenkalenderen 1992

Utgitt av Kampen Historielag

Kr 50,-

Kampen Historielag takker sine hovedsponsorer:

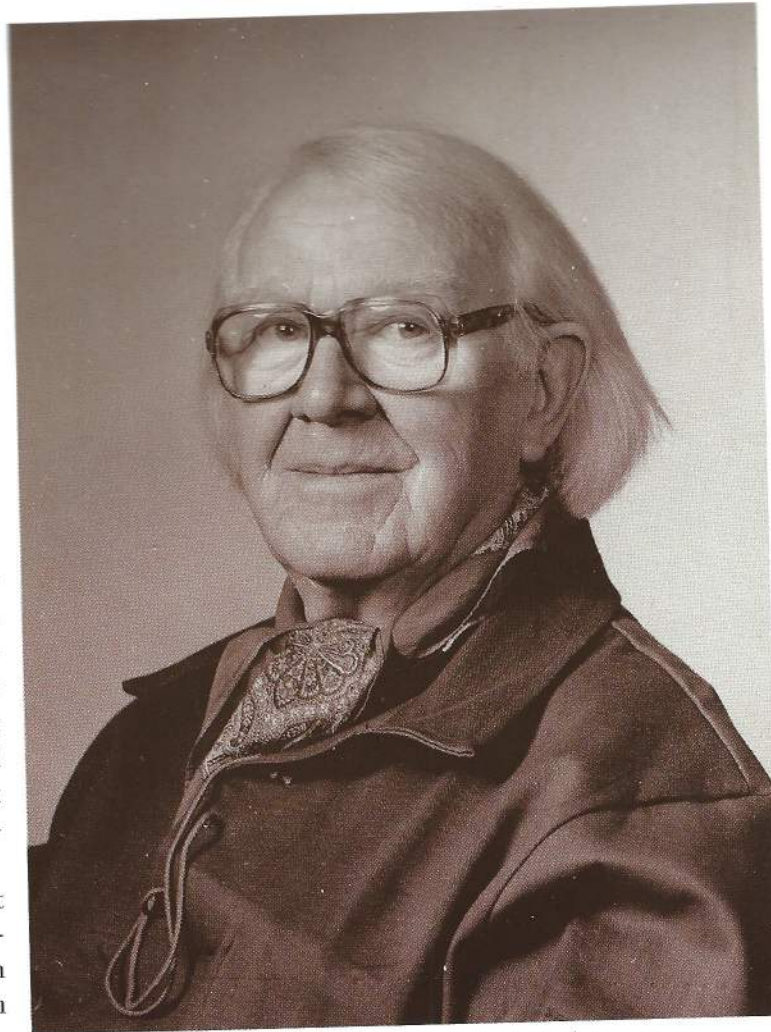
Eiendomsanering Prosjekt AS
Kreditkassen Tøyen

Foto:

- Omslagsfoto** / Glassmalerier: John Myhre / A-FOTO
Januar / Peer Lorentz Dahl: Ateliér Vigdis
Februar / Kupper'n: Fra Knut Johannesen
Mars / Belvedere, Hagegata 52: Siri Bryn
April / Lyktene i Kampen park: Ateliér Vigdis
Mai / Sportsklubben Kampørns arkiv
Juni / Brinkensgate 55 og 57: Riksantikvarens arkiv
Juli / Thorvald H. Torgersen: Ateliér Vigdis
August / Mor i bakken: Kalle (Sverre Fridsvold)
September / Nordbyhuset, Hagegata 25: Ateliér Vigdis
Oktober / Utsikt fra Kampen park: Avfotografering fra Menighetshusets samling
November / Normannsgata 55: Oslo Bymuseum
Desember / Kart: B. Geelmuydens Lommeatlas

Grafisk utforming: Siri Bryn

Repro, trykk og innbinding: Kampen Grafisk AS

Det er jo absurd. En bergenser kan jo ikke være dansk. Men i norske oppslagsverk står det vitterlig at Peer Lorentz Dahl er norsk-dansk maler. La oss ordne begrepene.

Mannen er født i Bergen i det herrens år 1915 som en sønn av den berømte kunstmaler Gabriel Dahl med knytning til Frankrike. Selv om faren var frankofil er Peer Lorentz Dahl bergenser. Bergensere kan aldri bli noe annet enn bergensere. Følgelig er vår store maler norsk. Selv med vårt gode forhold til Danmark forærer vi ikke bort en Ludvig Holberg, en Tordenskiold, en Peer Lorentz Dahl.

Kampen har fått Peer Lorentz Dahl til eie. Her har han sitt virke. Han er en betydelig kunstner. Han preger bybildet. Det er ham som har skapt glassmaleriene i Kampen kirke.

Hans lange tid i Danmark skal ikke undertrykkes. Den skaffet ham hans danske kvinne,

danske datter og stor produksjon. Der ble han en av *Kameraterne*, sammenslutning av Danmarks fremste billedkunstnere. Deres kunst hadde opprinnelig en sosial, noe tung hverdagsbetonet tendens, senere en mer lyrisk og stemningspreget karakter.

Dette kan i henhold til underteg-

nedes politiske tro ha sammenheng med at det er vanskelig å være radikal i lange perioder. Trang- en til å bli livsbejaende overtar under modning.

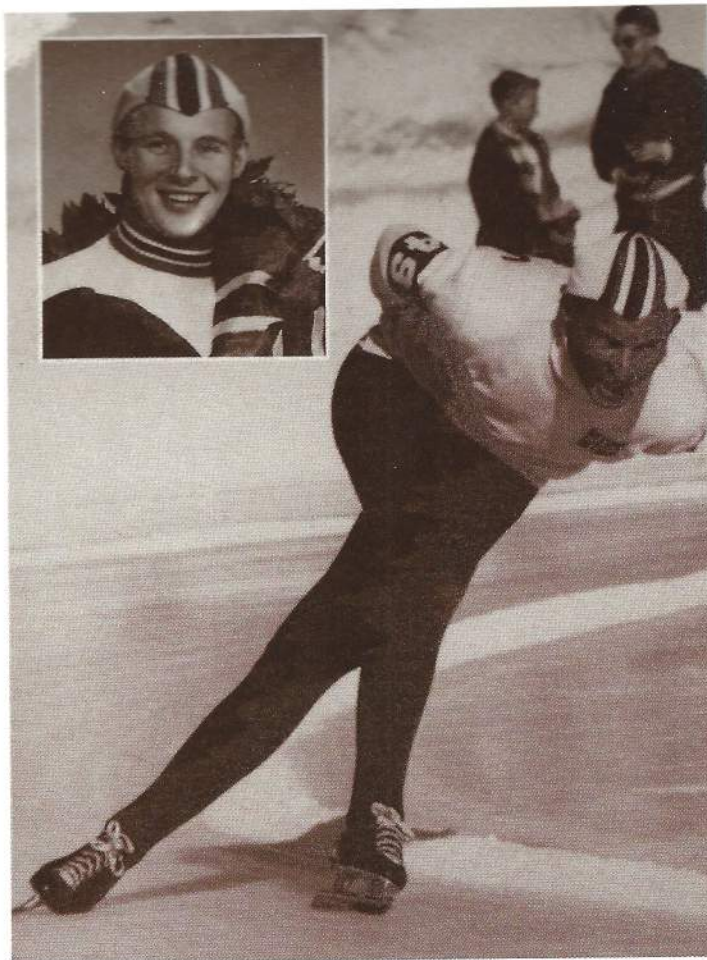
Peer Lorentz Dahl er internasjonal, en av Kampens uhyre få. I lokalsamfunnet har han startet Kampen Boccia Klubb. (Meget dannede mennesker kaller boccia for petanque). Han er klubbens naturlige president og ut fra sitt demokratiske sinnelag har han utnevnt sin datter Joronn til vise-president. Flere vil han ikke ha i tillitsverv.

C.C.

En dansk bergenser på Kampen

UKE 1 — UKE 2 — UKE 3 — UKE 4 — UKE 5

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Kupper'n – alias Knut Johannesen er en av Norges største skøyteløpere gjennom tidene. Han har en rekke OL-medaljer i alle metaller, VM- og EM-titler, og en rekke norgesmeesterskap.

– Noe av det hyggeligste jeg opplevde var da jeg ble norgesmester i 1955. Folk

Kupper'n – skøytekongen fra Hertug Skules gate

fulgte med i radioen og var helt ville. Mange møtte fram på Østbanen da jeg kom tilbake og jeg ble båret ut på gullstol, sier Kupper'n. Kupper'n vokste opp i Hertug Skules gate 10, og førte en omflakkende skoletilværelse under krigen.

– Jeg begynte på skolen i 1940 i ~~bedehuset~~ i Nittedalsgata der City Taktekking holder til i dag. Vi hadde også skole hjemme hos ~~hverandre~~, men det siste året gikk jeg på ~~Kampen~~ skole.

– Jeg var ikke så gammel da jeg begynte å gå på skøyter. 13 år gammel meldte jeg meg inn i Arbeidernes Skøyteklubb, og debuterte med 61,9 på 500 meter. Utprega sprinter har jeg aldri

vært! Men egentlig begynte det med fotball. Det var mange idrettsforeninger i området. Øvre Kampen hadde Frogg, mens vi på Nedre Kampen var med i Sørli IF.

– Så det ble skøyter om vinteren. Vi trente på Jordal, som ble et samlingspunkt for oss gutta.

Miljøet var fint, ikke minst takket være treneren vår Harry Haraldsen.* De første åra når jeg skulle til løp på Bislett tok jeg trikken sammen med gutta fra Kampen. Vel framme gikk de til tribunen og jeg til garderoben. Sier Kupper'n som fortsatt er aktiv i skøytemiljøet og hjelper de unge. Skøytene er ikke lagt på hylla, men tas fram til runder på Valle Hovin.

* Harry Haraldsen, Oslogutt, (1911-1966) var OL-deltager i banesykling og norgesmester i hurtigløp på skøyter i 1940. Medlem av sportsklubben St. Halvard.

Mona Larsen

UKE 6

UKE 7

UKE 8

UKE 9

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

Månedens fotografi viser Hagegata 52, en tre etasjers murgård med det karakteristiske tårnoppbygget midtplassert i fasaden. Denne bygningen og tvillinggården Hagegata 50 skiller seg fra de andre i denne gaterekken og øvrige murgårder på Kampen nettopp på grunn av tårnene.

Kampen ble innlemmet i Kristiana i 1878, og med det fulgte murtvungen. Den vedtatte regulering av Kampen i 1888 åpnet for ny bebyggelse i bydelen. 4. november 1889 leverte eierne av Hagegata 50 og 52, murmester K. Hansen, Lakkegata 28, og blikkenslagermester A. Halvorsen, Prinsens gate 10, inn byggemelding om oppføring av to like våningshus i tre etasjer på eiendommene, med "almindelig Mursten som Bygningsmateriale". Fasadetegningene som fulgte byggemeldingen viser ingen tårn.

Saksbehandlingen i kommunen gikk raskt, de berørte instanser hadde stort sett "intet at bemerke", og byggemeldingene ble approbert i slutten av november. Byggingen av disse første gårdene i denne delen av Hagegata kunne starte opp. Senere samme måned fulgte byggemeldinger på eiendommene Hagegata 54 og 56.

Utsikten mot sørvest må ha vært praktfull. Nærmest lå den store eiendommen Sommerfrydløkken, eid av kjøpmann Teodor Henriksen. Bolig-

selskapet Sommerfrydløkken på den andre siden av Kjøllberggata har arvet navn etter denne løkkeeiendommen. Utbyggerne Hansen og Halvorsen i Hagegata 50 og 52 har nok sett et salgspoeng i utsikten.

Belvedere i Hagegata 52

Den 24. februar 1890 sender den tyskfødte arkitekt Rudolf Haeselich et brev til bygningsmyndighetene der han på vegne av eierne "søger herved om Tilladelse at opsætte et Taarn på Taget og foretage en Facadeforandring som vedlagte del av Facaden og Snit viser". Han bedyrer videre i brevet at tårnets "Dimensioner tillader av sig selv ingen som helst Beboelsesrum eller Natophold og skal kun benyttes med en Trapp som føres op på Tag gjennom Lugen".

Et rent overskuddstiltak, kun for å gi disse to gårdene hvert sitt belvedere – utsiktstårn. Slik fikk gårdene på Kampen bygningslementer som vanligvis ble forunt mer fornemme strøk av byen. Hva utbyggerne Hansen og Halvorsen mente om naboen i nr. 48, C. Bergersen som seks år senere oppførte Nannestadgata 2, Kjøllberggata 25 og 27 i det nærmeste synsfeltet, vet vi ikke. Men de kom sikkert til en praktisk ordning. Murmester K. Hansen murte iallfall Kjøllberggata 25 og 27, og arkitekt Haeselich tegnet Nannestadgata 2, ifølge nedtegnelsene fra 1896.

Hassa Horn

— UKE 10 —

— UKE 11 —

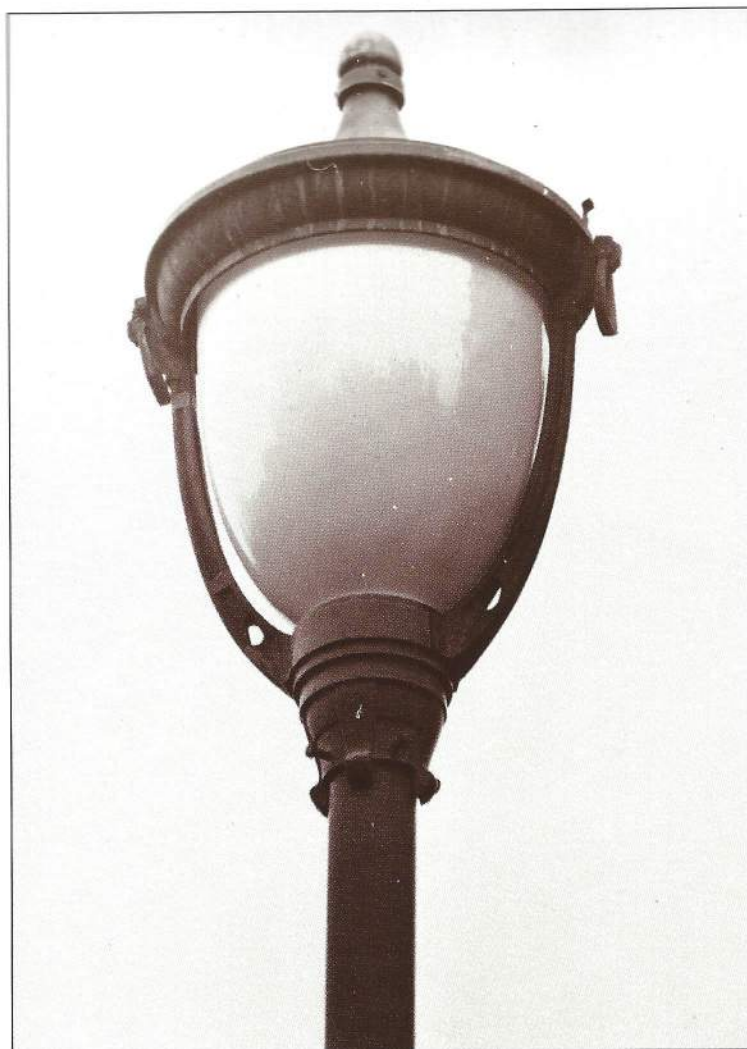
— UKE 12 —

— UKE 13 —

— UKE 14 —

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

JORDAL
Terrasse

De gamle lyktene i Kampen park stammer fra 1920-årene og heter "G.M. 18" på kommunalsk. Lykt- og armaturtypen var spesiallaget som park- og brobelysning, og den er tegnet av Elektrisitetsverket, som Oslo Energi het den gang. Denne lyktetypen ble prøveoppstilt i Frognerparken i 1923, og siden bystyret hadde vedtatt det samme året at de gamle lyktene skulle bort, tyder vel alt på at Kampen park ble elektrifisert en gang i 1920-årene, da det skjedde en intens utbygging av elektrisk gatelys. Den siste gasslykt ble forresten slukket i Parkveien i 1929. Det kan jo ha vært gasslykter i Kampen park før de elektriske, men

De gamle lyktene

seg med elektrisk gatebelysning, og bygget et eget kullfyrt dampkraftverk på hjørnet av Rosenkrantzgaten og Prestegaten. Bygningen er fortsatt i bruk som fjernvarmeanlegg og understasjon. De første elektriske gatelamper ble tent i 1892, men gasslyktene holdt seg godt i konkurransen med elektrisiteten: I 1896 ble det for eksempel montert hele 11 gasslykter i Normannsgaten, og så sent som i 1916 var det 4574 gasslykter i byen, mot 1228 elektriske gatelamper.

jeg tror ikke det er sannsynlig.

Oslo var forresten svært tidlig ute med å prøve

Erik O. Melvold

UKE 14 — UKE 15 — UKE 16 — UKE 17 — UKE 18 —
 1 2 3 **4 5** 6 7 8 9 10 **11 12** 13 14 15 16 17 **18 19** 20 21 22 23 24 **25 26** 27 28 29 30

Det sto sus rundt kampeguttenes egen klubb, stiftet 24. januar 1917. Fotballaget tallet i mellomkrigsårenes Osloturneringer. Vel målte det ikke helt krefter med Lyn, Vålerengen, Frigg og Dælenengen, men godt med Stang, B.14, Gjøa og Trygg.

Store spillere har Kampørn fostret. Landslagets fremragende vingløper Trygve Arnesen var opprinnelig Kampørngutt, men gikk over til VIF. Den største var nok Birger Steen som debuterte på landslaget som 19-åring.

Sportsklubben Kampørn har alltid vært en kameratklubb, hvor kameratslig samvær og hygge ble til lagt like stor vekt som den idrettslige utfoldelse. Kampørn var også en av de få idrettsforeninger i hovedstaden som hadde eget klubblokale. Det lå i Sverresgate 3 på nedre Kampen. Der møtte gutter som ikke var blant de største på idrettsbanen, men hadde andre kvaliteter. Vi nevner fiolinisten Arvid Fladmoe og dikteren Thorbjørn Egner. Thorbjørn kom stadig med ypperlig håndskrevne aviser til junioravdelingens møter.

Kampørn fikk tidlig også en trykt klubbavis, en sjeldenhet i mellomkrigsårene. Av medlemmene som ydet avisen bidrag, nevner vi de senere særdeles kjente journalister Sverre Fodstad, Birger Steen, Leif K.

Sportsklubben Kampørn

Nilsen – samt Thorbjørn Egner, selv om han aldri ga seg journalistikken i vold.

I miljøet var det også mer hårdtslående mennesker enn de nevnte. Den kjente bokser Trygve Stokstad (OL-deltager 1920 og 1924), var Kampørngutt.

Det er spesielt et menneske vi vil fremheve for stor innsats til Kampørns beste, nemlig Oscar "Åker'n" Hansen.

Klubben spilte i sesongen 1969 – 70 i 1. divisjon ishockey og landsdelsserien i bandy. En rekke av datidens ishockeyspillere på landslaget hadde sin bakgrunn i Kampørn.

Så tilbake til fotball. Se månedsmotivet, – det er Kampørns superlag fra 1953. Sittende fra venstre Kjell "Cauder" Haugen, Åge Trondsen, Ragnar "Loffen" Sørensen, Tore "Kabal" Ottesen, Leif "Laffen" Årøy. Stående fra venstre: Gunnar "Påsan" Pettersen, Odd "Kolja" Andersen, Odd "Orkan" Sørensen, Roger Gulbrandsen, Willy Walbye, Oddvar Westby. Tekstforfatterne står midt i amnen rekke. Åtte av spillerne bodde i Norderhovgaten, tre i Normannsgaten.

Vi er lei for det, men idrettslig er det blitt stille på såvel nedre som øvre Kampen.

*Odd og Roger
(fordums glimrende Kampørn-spisser)*

Brinkens gate 55 & 57

I nordligste del av Brinkens gate – et av de eldste gateløp på Kampen – ligger fremdeles nærmest på trass fire små eiendommer. De klamrer seg rundt og verner om trappa opp til Kampen park. De siste rester av landlig forstadsbebyggelse med karakter.

Fotografiet viser stuen i Brinkens gate 55 (uten sidebygning og slakteri), og det smale høyreiste nr. 57 kronet med et dekorativt ornament i gavls-spissen, hvor toppetasjen var kunstmaler Thorvald Hagbart Torgersens ateliér.

Bygningen i nr. 55 inneholder fremdeles et nærmest urørt slakteri med stor grue, bryggerpanne, arbeidsbenker og zinkbeslått kjøleboks, fjøs og stall med krybbe, stor møkkakjeller og høyloft, foruten kvistværelse for slaktersvennen. Loftet i sidebygningen er etter brannen i 1989 tilbakeført så nær opp til originalt som mulig.

Det heter seg at det store bjerketreet i nr. 55 ble plantet av Thv. Torgersen, visstnok flyttet fra

farens eiendom på Bygdø.

I 1917 ble nr. 55 kjøpt av slakterborger Johs. Høyendahl. Avdøde fru Signe Høyendahl har fortalt om hvordan buskapen ble drevet oppover Lakkegata fra Grønland, Jens Bjelkesgate og Hagegata fram til Brinken.

Vår tidligere justisminister Mona Røkke, datter av fru Scobei, bodde en tid i 2. etasje i hovedhuset i nr. 55. Hun studerte juridicum, og hadde husly hos sine vennlige tanter.

Nr. 55 har siden 1917 vært i familien Høyendahls eie. Nr. 57 ble i 1927 solgt av Torgersen til fru G. Jensen, som i 1964 i. h. t. testamentfullbyrdelse overdro eiendommen til Akers Mek. Verksted (Kampen Mek.) Oslo Kommune overtok i 1973, i sammen med nr. 43, 45, 47, 49, 53, 62 og 64. Vi vet alle – med skam å melde – at alt dette er jevnet med jorden. Til hvilken hensikt?

Terje Berner

UKE 23 ————— UKE 24 ————— UKE 25 ————— UKE 26 ————— UKE 27

1 2 3 4 5 **6 7** 8 9 10 11 12 **13 14** 15 16 17 18 19 **20 21** 22 23 24 25 26 **27 28** 29 30

I Brinkens gate 55 og 57 (se forrige måneds motiv) vokste, arbeidet og bodde kunstmaler Thorvald Hagbart Torgersen, født i 1862. Hans far, slakterborger Erik Torgersen, kjøpte i 1870 eiendommene hvor han bygget nr. 57 til sin sønn, og bygget slakteri i sidebygningen i nr. 55.

Thv. Torgersen var en venn av den ett år yngre Edvard Munch.

Han var elev ved K. Bergslisens malerskole

1880-82. Sammen med vennen Munch leide Thv. Torgersen ateliér i "Pultosten", hvor de malte etter modell.

Thv. Torgersen var med i den betydningsfulle brytningstid i '80-årene, tilhørte den begavede falanks og var i sin kunst med på å bryte nye veier. Han malte sine beste bilder i slutten av 1880- og '90-årene, – gjennomstuderte og koloristisk behersket.

Thv. Torgersen ble portrettert av sin venn Edv. Munch i 1881, '82 og '86, hvor det sistnevnte henger i Munchmuséet (se bildet).

I 1917 ble nr. 55 kjøpt av slakterborger Johs. Høyendahl. Thv. Torgersen beholdt nr. 57. Fru

Aslaug Scobei, datter av Johs. Høyendahl, erindrer: "Et portrett av Kampens nye sogneprest Hr. Skaar skulle males, skjenkes av verkseier Winther og utføres av Torgersen. Torgersens kone satt modell – fullt kledd i prestekjole- og kragel! Portrettet viser et mildt ansikt med lysende øyne. Det er malt i 1920, og tilhører menigheten."

Fru Scobei erindrer videre: "Han drev

Kunstmaler Thorvald Hagbart Torgersen

også med treskjæring. Et maleri med flott utskåret ramme henger på hans ateliér."

Thv. Torgersen hadde en utstrakt utstillingsvirksomhet, bl.a. i Paris, Chicago, Stockholm, København, Brighton, Liverpool, Riga, Trondhjem, foruten hyppig i Oslo. Da loftet på sidebygningen i nr. 55 ble sterkt skadet i brann i 1989, viste det seg at deler av panelet mot fjøset var gamle kassebord, brukt til forsendelser av Thv. Torgersens malerier fra utstillinger vidt omkring. Foruten hans signatur, er bordene påmalt: *Goteborgs Konstutställning, Petit Vitesse – France og Trondhjems Kunstforening.*

Terje Berner

UKE 27 ————— UKE 28 ————— UKE 29 ————— UKE 30 ————— UKE 31 —————

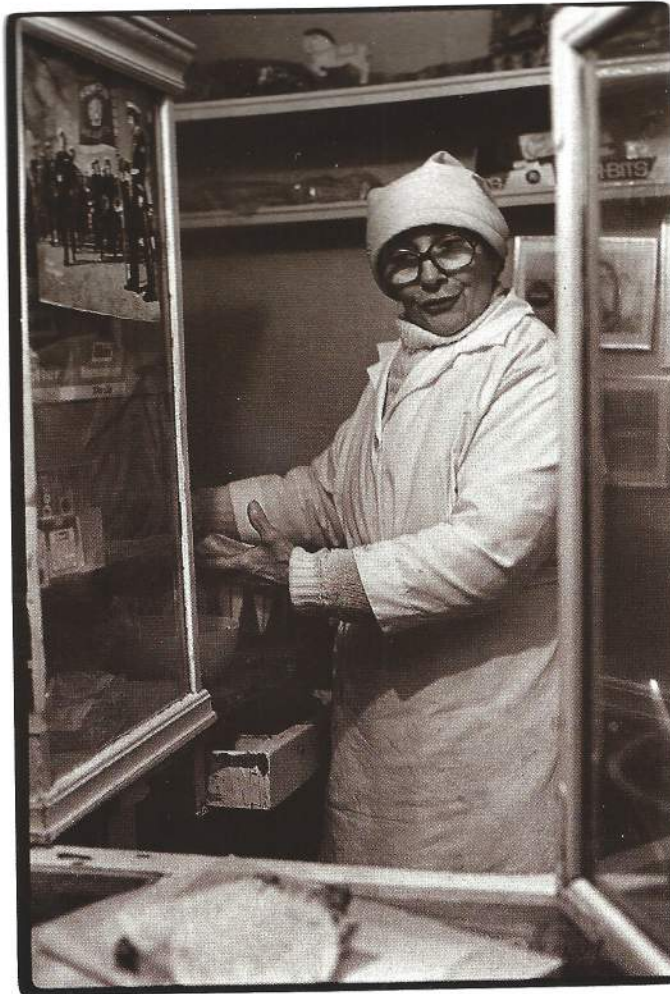
1 2 3 **4 5** 6 7 8 9 10 **11 12** 13 14 15 16 17 **18 19** 20 21 22 23 24 **25 26** 27 28 29 30 31

JORDAL
Terrasse

Hvem er dette? Hvem er månedens motiv? Det er ingen ringere enn *Mor i bakken*, en fordums Kampeninstitusjon, i dag en levende legende. *Bakken* er Nannestadgaten på sitt bratteste. *Mor i bakken* var et av Oslos mest populære bevertningsteder i 1960 og 1970-årene, ja langt opp i 80-årene.

Etablisementets lokaliteter sto ikke helt i forhold til firmaets smakfulle, enkle meny: Pølse med lompe, pølse med lompe og løk. Noen forskjell? Egentlig ikke, men dog et assortiment. Kvaliteten på råvarene og den uhyre varme, vennlige smak gjorde måltidene uforlignelige. Derfor var ikke populariteten underlig. Man fant veien til *Mor i bakken*, taxisjåfører, ungdom i alle aldre, og kampianere selvfølgelig. Men monn ikke mennesker fra Furu-set, Veitvedt, Stovner, Bøler og andre drabantbyer utgjorde flertallet i en slags *interbydels ungdomsklubb*, i hvilken fru Inger presiderte med varm vennlighet kombinert med myndighet.

Etterhvert som ferievaner endret seg fra "snilleste gutt i sovesal 1" til mer avanserte kontinentale sommerbeiter også for ungdom, fikk kios-

Mor i bakken Inger Abed Quinnes Christensen

med fru Inger, hun prøvde. Svaret var en eksplosjon: "Hemmelighet? Tull. Her finnes intet heksebrygg som base. Bare topp råvarer og friskt kaldt Maridalsvann, kokt opp på hjertevarme. Det er det hele. Ja, ja en buljongtarning ødelegger ikke. Og en skive løk, ja, ja." Det kom et humoristisk glimt bak brilleglassene: "Prøv selv." Vi gjorde det. Alltid ble det noe annet enn i *bakken*.

En fordums Osloglede er forsvunnet.

ELLERR

kens smule interiør mer og mer internasjonal karakter. Postkort fra stadig mer fjerntliggende himmelstrøk og kulturer strømmet inn. Adressen var enkel: *Mor i bakken, Kampen - Norway*. Vi har bare opplevet tilsvarende på Londons like beryktede som berømte pub Dirty Dick. Og det sier vel ikke så lite.

"En kone av meg" som parantes bemerket var en av *Mor i bakkens* mest lidenskapelige pølsespisere, forsøkte en gang å avlure hemmeligheten bak smaksopplevelsen. Det var under en datidig kveldstur, hvor vi fikk en relativt uavbrudt prat

Når man går gjennom Tøyensenteret, kan man

knapt unngå å legge merke til et hus som skiller seg sterkt ut fra den øvrige bebyggelse. Ikke fordi det er prangende, men kanskje nettopp derfor. Hagegata 25 – Nordbyhuset – som ligger inneklemt mellom moderne firkantede blokker, er et minne om de tider som en gang var. Da Tøyensenteret ble planlagt, var det meningen at alle de gamle husene skulle rives, men p.g.a. uenighet mellom Oslo Kommune og Karl P. Nordby vedrørende erstatningssummen ble huset stående, og det kan vi glede oss over i dag.

Hagegata 25 ble, så vidt jeg har bragt til erfaring, oppført i første halvdel av 1870-årene. I 1978 fikk det en pris av Foreningen til Norges Minnesmerkers bevaring, meget takket være Alf Bastiansen. Det er ham vi kan takke for at huset har sin nåværende fasade.

I omlag hundre år, frem til midten av syttitallet, var det relativt stor gjennomgangstrafikk i Hagegata. Det var fritt gateløp fra Tøyengata til Nannestadgata / Brinken. Nå vil kanskje noen reagere og si: *Tøyensenteret! Det er vel ikke Kam-*

Nordbyhuset i Tøyensenteret

pen? Joda, dette hører inn under Kampen Kir-

kesogn og er hva man kan betegne som "Nedre Kampen", det er snarere navnet Tøyensenteret som er misvisende.

Der fantes tre blad Nordby: Karl P, Martin og Thorbjørn. Den siste var fetter av de to bakerbrødre, og drev kolonial i nr. 22. Man kan jo tenke seg at forholdet mellom de to brødrene Martin og Karl P. ikke var det beste, i og med at de drev hver sin bakerforretning rett ved hverandre. De var begge sønner av en baker, og Martin etablerte sitt bakeri allerede i 1888 i Grønlandsleiret. I begynnelsen arbeidet Karl P. for sin bror, men i 1908 startet han opp i Hagegata 25. Det var primært et melkeutsalg, men de solgte også brød og drev utkjøring av det til melkebutikker i Økernområdet. Frem til første halvdel av femtitallet var bakerbutikken langt mindre enn hva tilfellet er i dag. Hvor det nu er konditoravdeling, var det i mange år postkontor. Det ble flyttet til Ringgata, formodentlig i 1953, og senere opp til Tøyensenteret i 1976.

Jan Erik D. Hansen

UKE 36 ————— UKE 37 ————— UKE 38 ————— UKE 39 ————— UKE 40 —————

1 2 3 4 **5 6** 7 8 9 10 11 **12 13** 14 15 16 17 18 **19 20** 21 22 23 24 25 **26 27** 28 29 30

O K T O B E R

Utsikt fra Kampen park

Norderhovgate 25 (Revet 1984). Eier Oslo Kommune (Tidligere tømmermester David Bye).

Norderhovgate 36B, Trond E. Bastiansen. Het før: "Kinnerødgården".

Svalgangshus (m/ staller). Tilhørende Norderhovgate 32 (Noe er bevart inne i gården).

Tomta til Norderhovgata 38, "Slottet".

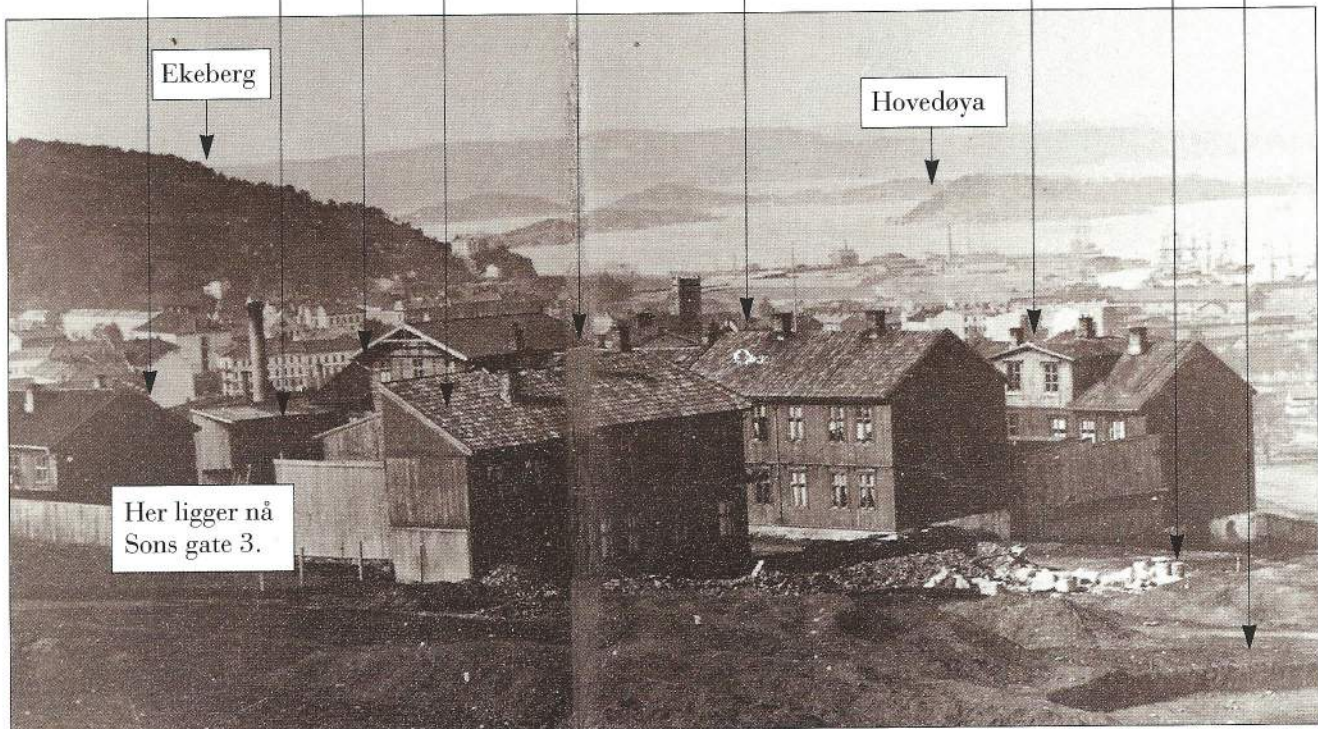
Norderhovgate 30. Nå Joronn Dahl, Galleri Kampen.

Her kan vi se at lekeplassen i parken er under opparbeidelse.

Norderhovgate 29, Solveig Berthelsen. (Revet 1984).

Taket på Norderhovgate 32B, Alf Bastiansen.

Norderhovgate 36A, Familien Gulbrandsen.

*Et foto fra Kampen park før den opparbeides, og før murtvangen.
Legg merke til den fine utsikten før alle store trær tok den.*

UKE 40 — UKE 41 — UKE 42 — UKE 43 — UKE 44 —
1 2 **3** 4 5 6 7 8 9 **10** **11** 12 13 14 15 16 **17** **18** 19 20 21 22 23 **24** **25** 26 27 28 29 30 **31**

JORDAL
Terrasse

Normannsgata 55

Kampen var inne i en rivende utvikling i perioden mellom 1878 og 1900. Både kirke og skole ble bygget i tillegg til at gatenettet, vann og kloakk ble kraftig opprustet.

Normannsgata 55 ble første gang nevnt i en adressebok for Kristiania i 1881 og var da eiet av Jens Jensen. Huset ble trolig bygget i god tid før dette, og bildet er tatt etter at kirken er bygget. (År 1882 skimtes såvidt til høyre i bildet).

Normannsgata 55 (slik det er vist på bildet), lå der hvor Kampen skole nå ligger og ble rundt

1888 kjøpt opp av kommunen for å gi plass til ny skole. Kampen skoles første byggetrinn sto ferdig samme år, men huset ble liggende og etterhvert tatt i bruk som menighetshus. Huset ble gradvis bygget om før det i 1899/1900 delvis ble flyttet, delvis ble revet.

Det er trolig at rester av dette huset fortsatt ligger inne i veggene på det som i dag er Kampen menighetshus.

Trond Bastiansen

UKE 45

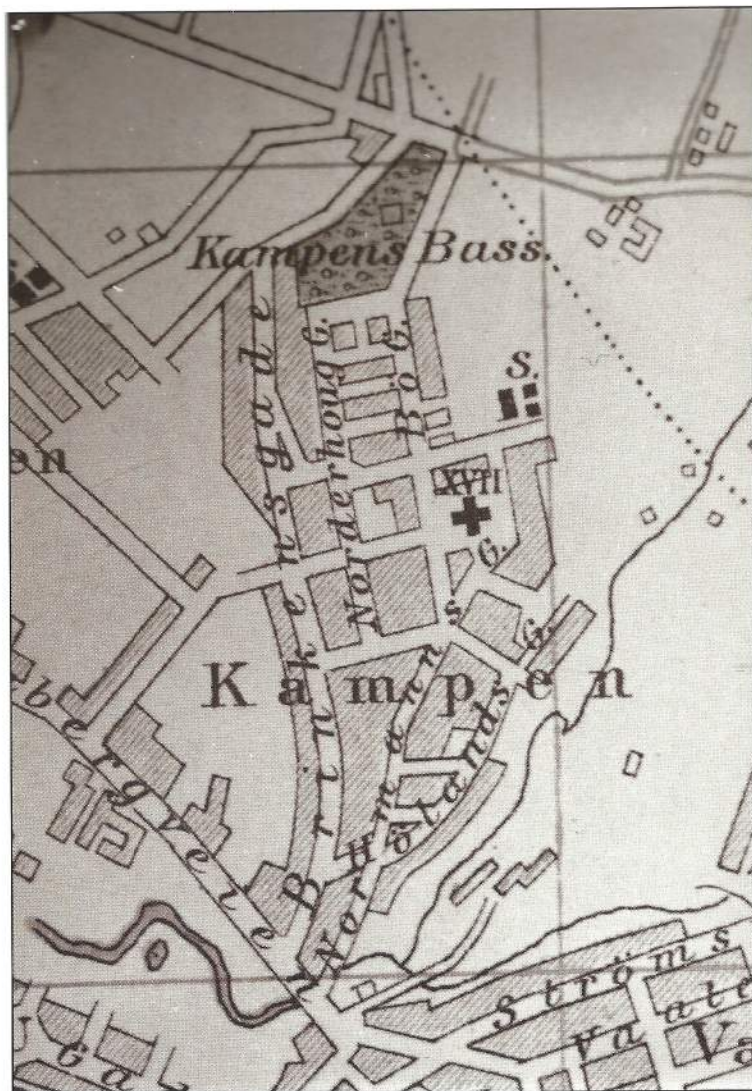
UKE 46

UKE 47

UKE 48

49

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Månedens tema er et utsnitt av et Kristianiakart (eller kort som man den gang skrev og sa). Kartet er trykt i B. Geelmuydens

Lommeatlas over Norge, utgitt av H. Aschehoug & Co's Forlag i 1893. Det var den gang Kristiania fremdeles hadde militært sygehus, abnormskole, borgerskole, magistratkontorer, varme søbad og bicyclebane på Majorstuen.

Bemerk hvor lite Kampen var utbygget. Selv Hagegaten, som har fått navn etter den botaniske have på Tøyen, er ikke tegnet inn. Gaten ble senere på folkemunne kalt Kampens Karl Johan.

Norderhovgaten på øvre Kampen ble for hun-

Kampen for 100 år siden

dre år siden skrevet Norderhovg Gade. Høystlevende Oslomennesker som er oppvokst på Torshov, kaller fremdeles bydelen Torshaug, mens

kartet fra før århundreskiftet kaller den Torshoug.
En liten kuriositet fra Lommeatlasets: Statsregnskapet fra 1890. Budsjetterte inntekter 45,1 millioner kroner. Innkommet: 50,3 millioner kroner. Utgifter: budsjetterte 44,6 millioner kroner, forbrukt 45,6 millioner kroner.

For å sitere visedikteren: ..da var det andre tider ne på tørjet...

C.C.

UKE 49 ————— UKE 50 ————— UKE 51 ————— UKE 52 ————— UKE 53 —————

1 2 3 4 **5** **6** 7 8 9 10 11 **12** **13** 14 15 16 17 18 **19** **20** 21 22 23 24 25 **26** **27** 28 29 30 31